

Nr 632.

Av herr **Pettersson** i Rosta m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 257, angående vissa åtgärder till jordbrukets stödjande.

I proposition nr 257 framlägges förslag till förordning om veteavgift, som skall utgå med det belopp, högst 2 öre för varje kilogram av varans nettovikt, som Kungl. Maj:ts bestämmer. Avgiften skall uttagas av producenten, varför de nuvarande inlösningspriserna för vete och råg enligt förslaget skulle komma att minskas med det belopp, vartill veteavgiften bestämmes. Departementschefen yttrar bland annat följande rörande den ifrågasatta veteavgiften:

»Det prisläge, i vilket brödsäden tack vare statsåtgärderna för närvarande befinner sig, kan visserligen icke anses oskäligt högt. Det är emellertid å ena sidan rimligt, att, i den mån produktionen i skyddet av berörda åtgärder gives större omfattning än som fordras för tillgodoseende av behovet, någon prisförsämring inträder. Vad vetet beträffar synes en reglering lämpligen kunna ske genom påläggande av nyssberörda avgift. Samtidigt beredes här en möjlighet att erhålla bidrag till täckande av de förluster, som genom ett alltför ivrigt utnyttjande av prisgarantien tillskyndas statsverket.»

Även om det är riktigt, att veteproduktionen utökats tack vare statsåtgärderna, huvudsakligen därför att priset på vissa andra områden fått fortgå obehindrat, främst i fråga om fodersäd, torde det icke vara med rättvisa och billighet förenligt att låta den föreslagna veteavgiften drabba alla producenter utan åtskillnad. I den mån statsåtgärderna indirekt föranlett onormal utvidgning av brödsädesodlingen är denna med säkerhet att hänföra till det större och medelstora jordbruket, under det att småbruket och överhuvud taget det mindre jordbruket icke utökat odlingen och således ej heller bidragit till brödsädesöverskottet.

Enligt vår mening borde därför småjordbruket fritagas från den föreslagna veteavgiften, varvid gränsen torde böra sättas vid en areal av högst 15 hektar odlad jord. En dylik uppdelning av jordbruket i storleksklasser kommer givetvis att medföra vissa svårigheter vid uppbörden, men dessa torde icke vara oöverkomliga. Om det skulle visa sig omöjligt att genomföra direkt befrielse från avgift, borde t. ex. ett restitutionsförfarande kunna tillämpas.

Med stöd av det anförda hemställes,

att riksdagen — därest Kungl. Maj:ts förslag om veteavgift bifalles — måtte besluta, att jordbruk med högst 15 hektar odlad jord skola befrias från avgiftsskyldighet.

Stockholm den 7 april 1934.

Ivar Pettersson,
Rosta.

Herman Andersson.

Osc. Werner,
Höjen.

Wilhelm Beck.

Aron Gustafsson,
Lekåsa.